

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Aşağıdaki sorularımın Dışişleri Bakanı Ahmet DAVUTOĞLU tarafından yazılı olarak cevaplandırılmasını arz ederim. 12/01/2012

Dr.Mehmet Ali EDİBOĞLU

Hatay Milletvekili

Bilindiği gibi, 1915 olaylarının “soykırım” olmadığını beyan etmenin yasal yaptırımlara bağlandığı ilk ülke İsviçre olup, bunu daha sonra Slovakya, Rusya, Kanada, İtalya, Hollanda, Belçika, Yunanistan, Kıbrıs Rum Kesimi, Lübnan, Vatikan, Litvanya, Uruguay, Şili, Arjantin ve son olarak da Fransa izlemiştir. Ancak Fransa'nın bu karara katılmasının çok farklı ve önemli olduğu çünkü “Ermeni soykırımını” tanımaları için diğer AB ülkelerine kapı açacağı bellidir.

Bu çerçevede;

- 1- “Ermeni soykırımını” ilk tanıyan ülke olan İsviçre Dışişleri Bakanının Türkiye’de düzenlenen 4 üncü büyükelçiler konferansına davet edilmesi ve konuşma yapması uluslararası kamuoyunda nasıl algılanacaktır? İsviçre’ye ve bu kararı alan söz konusu diğer ülkelere gerektiği şekilde **hiçbir zaman gösterilmeyen tepkinin**, son olarak Fransa’nın “soykırım” kararını almasında bir **etkisi olmuş mudur?** Bu durum “soykırımı” tanıyacak diğer ülkelere de Türkiye’nin tepkisinin ve yaptırımlarının hiçbir ciddi etkisinin olmayacağı şeklinde bir değerlendirmeye yol açmaz mı?
- 2- Ermenilerin lobicilik faaliyetlerinin sonuçları çeşitli ülkelerde kabul edilen “soykırım” yasalarıyla ortadadır. Yurtdışında lobi faaliyetlerini ülkemiz adına yürüten kişi, kuruluş ve STK’ların **Türkiye’nin tezlerini anlatma konusunda yeterli olduklarını düşünüyor musunuz?**

- 3- Türkiye daha nereye kadar her yıl çeşitli parlamentoların kararlarını engelleme peşinde koşacaktır? Her yıl gündeme gelen “soykırım” damgasından kurtulmanın yolunu, büyükelçileri geri çekip, sonra da hiçbir şey olmamış gibi geri göndermek, “Fransa’da geçmişine dönüp Cezayir’e baksın” demekle, ya da tek tek mücadeleden ve tasarıyı kabul eden her ülkeye ciddi bir etkisi olmayan kınama ve ekonomik yaptırım uygulamasından geçtiğini mi düşünüyorsunuz?
- 4- 2003 yılında “soykırım” tasarısını kabul eden İsviçre’ye bugüne kadar hiç bir şey olmamış gibi davranmak sözünü ettiğiniz “Türkiye Cumhuriyeti Devletinin büyük ve güçlü ülke” imajına ne kadar uymaktadır? Bu durum “büyük ve güçlü devlet yönetme” ciddiyetine ne kadar uygundur?